

[PÓLPRĘCIE *sb n*

połpręcie a. pułpręcie.

Tekst nie oznacza pochyleń; o prawdopodobnie pochylone (tak w poł-).

sg G półpręci(a). ◊ A półpręci(e). ◊ L półpręciu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Pole o powierzchni równej połowie miary zwanej prętem: zeznał, iż puścił tę majątność synowi swemu [...], od rzeki począwszy aż do granic półpręcie. Na którym półpręciu powinien będzie Stanisław Dziedzic bratu swemu młodszemu, gdy mu odłoży połowicę pieniędzy, będzie winien połowicę półpręcia współ i z domem, i ze wszystkim wyżej mianowanym. *KsięgaSądIwk 1594 nr 212.**

*połpręcie czego: żądał, aby mu był zapis uczyniony na tę zastawę Kozłowskiej roli półpręcia, na którą mu był dał grzywien dwanaście. *KsięgaSądIwk 1584 nr 56; Kasperek wyznał [...] przed prawym, iż sprzedał półpręcie roli od miedze Janawióskiej począwszy w dłużę od rzeki ze wsi aż do granic. *KsięgaSądIwk 1599 nr 248.***

*Wyrażenie: »połowica półpręcia«: *KsięgaSądIwk 1594 nr 212 cf wyżej.**

MFr